

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਸਿਵਲ
ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਪੰਡਿਤ ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ
ਸਿਭਤ ਉੱਲਾ,- ਪਟੀਸ਼ਨਰ।
ਬਨਾਮ

ਸਾਹਿਬ ਰਾਮ,- ਜਵਾਬਦਾਤਾ।
1961 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 348-ਡੀ. 27 ਸਤੰਬਰ, 1961

ਸਲੱਮ ਏਰੀਆ (ਸੁਧਾਰ ਅਤੇ ਕਲੀਅਰੈਂਸ) ਐਕਟ (1956 ਦਾ LXXXXVI)—ਧਾਰਾ 19 ਅਤੇ 36- ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੂਜੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਦੀ ਹੈ- ਡੈਲੀਗੇਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼- ਕੀ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਲੱਮ ਏਰੀਆ (ਸੁਧਾਰ ਅਤੇ ਕਲੀਅਰੈਂਸ) ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 36, ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸੌਂਪ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਵੀ ਉਹੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜੋ ਕਿ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ "ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ" ਵਜੋਂ ਕੇਸਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਨਿਪਟੇਗਾ। ਇਹ ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਵੀ" ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ "ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ" ਸਮੀਕਰਨ ਉਹਨਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤਣਯੋਗ ਹਨ, ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ "ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ" ਸ਼ਬਦ ਇਹ ਵਿਚਾਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਕਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਲਾਜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਿਰਫ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਾਕੀ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ, ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸੌਂਪ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਪਰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਜਾਂ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ।

1958 ਦੇ ਐਕਟ 52 ਦੀ ਧਾਰਾ 38 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਐਮ.ਐੱਸ. ਜੋਸ਼ੀ, ਵਧੀਕ ਸੀਨੀਅਰ ਉਪ-ਜੱਜ, ਦਿੱਲੀ (ਵਧੀਆਂ ਅਪੀਲੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ) ਮਿਤੀ 13 ਜੂਨ, 1961 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ, ਸ਼੍ਰੀ ਵੀ.ਕੇ. ਜੈਨ, ਸਬ-ਜੱਜ, II ਕਲਾਸ, ਦਿੱਲੀ, ਮਿਤੀ 2 ਜਨਵਰੀ, 1961 ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ।

ਐਸ.ਐਨ. ਚੋਪੜਾ, ਵਕੀਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ।

ਆਰ ਐਸ ਨਰੂਲਾ, ਵਕੀਲ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਪੰਡਿਤ, ਜੇ.— ਅਕਤੂਬਰ, 1957 ਵਿੱਚ, ਸਾਹਿਬ ਰਾਮ ਨੇ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਸੱਚਮੁੱਚ ਲੋੜਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸਿਭਤ ਉੱਲਾ ਨੂੰ ਇਮਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਅਕਤੂਬਰ, 1959 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਾਰਚ, 1960 ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਵੀ ਇਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸਲੱਮ ਏਰੀਆ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਸਲੱਮ ਏਰੀਆ (ਸੁਧਾਰ ਅਤੇ ਕਲੀਅਰੈਂਸ) ਐਕਟ (1956 ਦਾ ਨੰਬਰ 96) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾਲ ਹੀ ਬੇਦਖਲੀ

ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। 29 ਮਾਰਚ, 1960 ਨੂੰ ਸਾਹਿਬ ਰਾਮ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਅਧੀਨ ਲੋੜੀਂਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ 14 ਨਵੰਬਰ 1960 ਨੂੰ ਮੁਕਾਬਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਜਾਜ਼ਤ ਸ਼੍ਰੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਰੂਪ, ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ "ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ" ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸ਼੍ਰੀ ਪੀ.ਆਰ. ਨਾਇਕ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦਿੱਲੀ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਅਧੀਨ ਸੌਂਪੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਜਿਸਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਮੁੱਖ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 15 ਨਵੰਬਰ, 1960 ਨੂੰ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਰੂਪ, ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ 14 ਨਵੰਬਰ, 1960 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਅੰਤਰਿਮ ਰੋਕ ਲਈ ਵੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ। ਉਸੇ ਦਿਨ ਅੰਤਰਿਮ ਸਟੇਅ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 6 ਦਸੰਬਰ 1960 ਨੂੰ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਗਈ। 3 ਦਸੰਬਰ, 1960 ਨੂੰ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ 14 ਨਵੰਬਰ 1960 ਮਿਤੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਜਿਸ ਨੇ ਉਸੇ ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਇਕ ਤਰਫਾ ਸਟੇਅ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ। 6 ਦਸੰਬਰ 1960 ਨੂੰ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਰੂਪ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਉਸਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸਟੇਅ ਆਰਡਰ ਵੀ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ। 14 ਦਸੰਬਰ, 1960 ਨੂੰ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਸਾਹਿਬ ਰਾਮ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਰੂਪ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ 14 ਨਵੰਬਰ, 1960 ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। 15 ਦਸੰਬਰ, 1960 ਨੂੰ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਰੂਪ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੁਛਗਿਛ ਅਧੀਨ ਸੀ, ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵਿੱਚ, ਉੱਥੇ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ 22 ਦਸੰਬਰ, 1960 ਤੱਕ ਕਥਿਤ ਸਟੇਅ ਆਰਡਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵੱਲੋਂ ਉਸੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਰੂਪ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ, ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਅਤੇ ਬੇਅਸਰ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਇੱਕ ਖੱਤਰ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸ਼੍ਰੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਰੂਪ ਦੇ ਮਿਤੀ 14 ਨਵੰਬਰ, 1960 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੇਧ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਇਸੇ ਮਿਤੀ ਨੂੰ, ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਬੇਦਖਲੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ 'ਤੇ ਅੰਤਰਿਮ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਨੇ ਇੱਕ ਤਰਫਾ ਸਟੇਅ ਆਰਡਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ 30 ਦਸੰਬਰ, 1960 ਲਈ ਸਟੇਅ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕਤਰਫਾ ਸਟੇਅ ਆਰਡਰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। 2 ਜਨਵਰੀ 1961 ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ 3 ਦਸੰਬਰ, 1960 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਸਟੇਅ ਆਰਡਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਇਸੇ ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਉਕਤ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵੱਲੋਂ 17 ਜਨਵਰੀ, 1961 ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 13 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1961 ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਨੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ 3 ਦਸੰਬਰ, 1960 ਨੂੰ ਅਤੇ 17 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1961 ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੇਧ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਤੱਥ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਅੱਗੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਵੀ 13 ਜੂਨ, 1961 ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਦੋਵੇਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। 16 ਜੂਨ, 1961 ਨੂੰ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ 14 ਨਵੰਬਰ, 1960 ਦੇ ਸ਼੍ਰੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਰੂਪ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (1961 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿਟ ਨੰ. 794) ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ 11 ਜੁਲਾਈ 1961 ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ

ਸੀਮਾ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। 19 ਜੁਲਾਈ, 1961 ਨੂੰ, ਮੌਜੂਦਾ ਦੋ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ (1961 ਦੀਆਂ ਨੰਬਰ 348-ਡੀ ਅਤੇ 349-ਡੀ) ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਵੇਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇਕੋ ਇਕ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਅਧੀਨ ਸ਼੍ਰੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਰੂਪ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ 14 ਨਵੰਬਰ, 1960 ਦਾ ਹੁਕਮ ਵੈਧ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ ਐਫ. 1 (22)/57-ਐਲਐਸਜੀ, ਮਿਤੀ 15 ਜੂਨ, 1959 ਦੁਆਰਾ, ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਮੁੱਖ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(ਸੀ) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਦਿੱਲੀ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ "ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ" ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ। 29 ਜੁਲਾਈ, 1959 ਨੂੰ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, ਦਿੱਲੀ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ:-

"ਨੰਬਰ 4(4)/59-12-ਲਾਅ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਲੱਮ ਏਰੀਆਜ਼ (ਸੁਧਾਰ ਅਤੇ ਕਲੀਅਰੈਂਸ) ਐਕਟ, 1956 (1956 ਦਾ 96) ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਕਲਾਜ (ਸੀ) ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਮੁੱਖ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਮੈਨੂੰ "ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ" ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਹੈ,—ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 1(22)/57-ਐਲਐਸਜੀ, ਮਿਤੀ 15 ਜੂਨ, 1959 ਦੁਆਰਾ।

ਮੈਂ, ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਦੁਆਰਾ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਕਾਲਮ 1 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਮੇਰੀ ਨਿਗਰਾਨੀ, ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਦਿੱਲੀ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਵਰਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਜਿਸਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਉਪਰੋਕਤ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਕਾਲਮ 2 ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਨੁਸੂਚੀ

(1)	(2)
ਅਨੁਭਾਗ	ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਅਹੁਦਾ
19	(i) ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ)
(ਐੱਚ.ਕਿਊ.)	(ii) ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਐੱਸ.ਡੀ.) ਪੀ.ਆਰ. ਨਾਇਕ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਦਿੱਲੀ ਨਗਰ ਨਿਗਮ

ਮਿਤੀ 29 ਜੁਲਾਈ, 1959 ਨੂੰ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਸ਼੍ਰੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਰੂਪ, ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਹੈਂਡਕੁਆਰਟਰ) ਨੇ 14 ਨਵੰਬਰ, 1960 ਨੂੰ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਰੂਪ ਦਾ ਇਹ ਹੁਕਮ ਤਾਂ ਹੀ ਵੈਧ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ (ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ) ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦਾ 29 ਜੁਲਾਈ, 1959 ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਰੂਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ "ਮੇਰੀ (ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਨਗਰ ਨਿਗਮ) ਨਿਗਰਾਨੀ, ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ-

"ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ, ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤਣਯੋਗ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਵਰਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ, ਜਿਸਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।"

ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨਾ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸੀ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸੌਂਪ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਵੀ ਉਹੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜੋ ਕਿ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਖੁਦ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਅਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਅਧੀਨ "ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ" ਵਜੋਂ ਕੇਸਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਨਿਪਟੇਗਾ। ਇਹ ਇਸ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਵੀ" ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਇਸ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ "ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ" ਸਮੀਕਰਨ ਉਹਨਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤਣਯੋਗ ਹਨ, ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਸਬੰਧਤ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ "ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ" ਸ਼ਬਦ ਇਹ ਵਿਚਾਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਕਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਲਾਜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੇਵਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਸਬੰਧਤ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਾਕੀ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ, ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸੌਂਪ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਪਰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਜਾਂ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਨਗਰ ਨਿਗਮ, ਦਿੱਲੀ, 29 ਜੁਲਾਈ, 1959 ਦੀ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਵਿੱਚ "ਮੇਰੀ ਨਿਗਰਾਨੀ, ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੇ ਅਧੀਨ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਸ਼੍ਰੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਰੂਪ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ 14 ਨਵੰਬਰ, 1960 ਦਾ ਹੁਕਮ ਵੈਧ ਸੀ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਨਗਰ ਨਿਗਮ, ਦਿੱਲੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਜੇ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂਗਾ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਤਾ: ਰਾਕੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ,